

[Stensballe.]

har vi de almindelige Lovbestemmelser, i hvilke netop Ordet Aager blev slettet, da vi sidste Gang behandlede Loven, fordi alle erkendte, at der her slet ikke var Tale om Aager. Det er mærkværdigt, at den højtærede Minister bliver ved at benævne disse Paragraffer Aagerparagrafferne, da han selv er gaaet med til at stryge Ordet Aager. Bestemmelserne har ikke noget med Aager at gøre, hvad den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg.

Naar den højtærede Minister siger, at han ikke vil forhandle paa Basis af disse Bestemmelser, saa ved jeg ikke, hvilket Grundlag den højtærede Minister vil forhandle paa, thi vi kan ikke og vil ikke forhandle om andet i dette Øjeblik — saa maatte der foreligge helt andre Argumenter for os. Vi har intet at tilbyde her. Den højtærede Minister siger, at han vil forhandle, naar bare han faar noget, men hvad dette „noget“ er, ligger hen i en stor Taage, saaledes som den højtærede Minister, efter hvad jeg forstaar, ønsker at indhulle det hele i Taage. Jeg kan ikke undlade at gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at den højtærede Ministers Argumentation her i Dag kun er Agitation, som der ikke er synderlig Saglighed bag.

Den højtærede Minister var inde paa, hvad der er sket i Provinsen, og kom med nogle Tal. Jeg ved meget godt Besked med, hvad der er sket i Provinsen, jeg var med til at tage Ansvaret for, hvad der skete i Odense Byraad i 1923, tror jeg, det var. Da blev Huslejerrestriktionerne ophævet med det Resultat, at der kom Arbejder i Gang, som vi ikke havde kendt Mage til før, og Resultatet af Huslejelovens Ophævelse blev for øvrigt, at da det kom til Byraadsvalg et Aars Tid efter, vandt de andre Partier, medens det socialdemokratiske Parti tabte to Mandater. Og det er almindeligt bekendt, hvor de Stemmer kom fra, som bevirkede, at Socialdemokraterne tabte to Mandater.

Med Hensyn til Antallet af Lejligheder i København har jeg oplyst, at der er ca. 210 000, saa jeg forstaar ikke, hvordan den højtærede Minister kan regne med, at der endnu skulde være 123 000, eller hvor mange det nu var, inde under Restriktionerne. Den højtærede Ministers Beregning paa dette Punkt er ikke rigtig.

Gaar man ud fra det, jeg har fremhævet, nemlig en Nedgang i Butikslejen — den kan paavises — og eventuelt en mindre Forhøjelse for Beboelseslejligheder, thi andet vil der næppe blive Tale om, vil man komme til det Resultat, selv om man bruger den

Beregningsmaade, den højtærede Minister har anvendt, men som jeg ikke kan anse for rigtig, at der ikke sker noget væsentligt. Derfor mener jeg ogsaa, vort Standpunkt er rigtigt: at vi ikke ønsker at medvirke til Lovforslagets Fremme i den Form, hvori det er kommet til os fra Folketinget. Vi har i hvert Fald ikke kunnet mærke noget til Forhandlingsvillighed hos den højtærede Minister i Folketinget, og jeg tror, den højtærede Minister maa gøre sig fortrolig med, at Lovforslaget ikke vil kunne vedtages her i Landstinget, selv med betydelige Ændringer, thi vi ønsker ikke at gaa med til en Forlængelse af Afviklingsfristerne. Vi ønsker heller ikke at gaa med til den overordentlig store Udvidelse af de tre Paragraffer, der skulde omfatte samtlige Boliger.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Simonsen) talte, som om han overhovedet ikke kendte de tre almindelige Paragraffer, §§ 1—3. De har dog været benyttet i adskillige Tilfælde, og der er faldet Domme, som kun drejede sig om nogle faa Kroner, saaledes som jeg omtalte.

Det var i det hele taget nogle ret besynderlige Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte i forskellige Henseender, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. Kun skal jeg sige, at det er jo slet ikke rigtigt, at vi her lovgiver for Hundredtusinder af Lejere, thi som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) oplyste, er der maaske ca. 80 000 tilbage, saa Forholdet er snarere det, at der allerede er Hundredtusinder af Medborgere, der er uden for Loven. Det vilde være urimeligt at opretholde en saadan Ulighed over for Loven længere end strengt nødvendigt, og vi mener altsaa, at det ikke længere er strengt nødvendigt. Derfor ønsker vi den Afvikling bragt til Ende, som vi gik ind for i 1931, om hvilken det af mit Parti er sagt baade i Folketinget og her i Landstinget, at naar vi gik med til Loven, var det, fordi den betød en Afvikling, og det var vi villige til at medvirke til — indtil Oktober 1934 for Boliger og indtil Oktober 1935 for Butikker og Forretningslokaler.

Simonsen: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget, men der er faldet Udtalelser, som jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger til. Jeg maa sige, at jeg tror ikke, der er stor Mulighed for, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), og jeg kan blive enige; det ærede Medlems Grundbetragtning kan jeg slet ikke tiltræde, den Grundbetragtning, at Boliger er en ganske almindelig Vare, hvis Pris vil falde